

██████████ dnia 16 września 2015 r.

OSD 32/15

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnej ██████████
z dnia 16 września 2015 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych ██████████ w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Andrzej Kras
Sędziowie: r. pr. Laura Mnich (sprawozdawca)
r. pr. Krystyna Bąkowska
Protokolant: apl. radc. Dorota Walczyk

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Łukasza Łuć

W sprawie zażalenia adwokata ██████████ na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 15 lipca 2015 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia, sygn. akt ██████████

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 465 § 1 i 2 k.p.k., art. 330 § 1 k.p.k. oraz art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U.2015.507 j.t.)

postanawia:

1. uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do dalszego prowadzenia, celem uzupełnienia postępowania wyjaśniającego.
2. na podstawie art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych kosztami postępowania w kwocie 924,40 złotych.

Laura Mnich

Andrzej Kras

Dorota Walczyk

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2015 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego r. pr. Łukasz Łuć na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 637) odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi adwokata [REDAKTOWANE] na postępowanie radcy prawnego [REDAKTOWANE]. W uzasadnieniu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał, że nie można wszcząć postępowania z powodu braku przesłanek zaistnienia w sprawie przewinienia dyscyplinarnego.

Dnia 6 sierpnia 2015 r. skarżący [REDAKTOWANE] wniósł do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego odwołanie od przedmiotowego postanowienia, podnosząc, że dokonane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego ustalenia w sprawie były błędne. Skarżący wskazał, że powołany przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego art. 30 Kodeksu Etyki został nacechowany wadliwą wykładnią, co uwypukliło się zwłaszcza w uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, podstawą faktyczną wszczęcia dochodzenia w postępowaniu dyscyplinarnym jest istnienie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Dochodzenie wszczyna się w formie postanowienia z urzędu lub na skutek zawiadomienia, przy czym dochodzenie może być poprzedzone postępowaniem sprawdzającym.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że uzasadniając odmowę wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego słusznie przywołał w uzasadnieniu postanowienia art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, który przewiduje, że podstawą odpowiedzialności dyscyplinarnej są czyny sprzeczne z zasadami etyki radcy prawnego, a zatem zawiera odesłanie do Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Jednakże art. 30 w/w Kodeksu został w przekonaniu Sądu wadliwie zinterpretowany. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał bowiem, że przepis ten nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie, gdyż odnosi się do występowania radcy prawnego w toku postępowania. Z powyższym nie sposób się zgodzić. Nie należy zawężać rozumienia tego postanowienia, które wszak nie wskazuje o jakie postępowanie chodzi. Dodatkowo nie należy

a contrario twierdzić, że poza postępowaniem radca prawny nie powinien odnosić się z należytych szacunkiem np. do adwokatów, co byłoby nonsensowne.

Zdaniem Sądu, wskazać można pewne kwestie, które nie zostały dostatecznie wyjaśnione w toku czynności sprawdzających Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, a które mogłyby mieć istotne znaczenie dla stwierdzenia czy istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Sąd zauważył, że pomocnym byłoby przesłuchanie radcy prawnego [REDACTED] na okoliczność wyjaśnienia tego, czy rzeczywiście istniały jakieś sytuacje natarczywego kontaktowania się skarżącego pomimo otrzymania wypowiedzenia pełnomocnictwa z klientką. Istotnym byłoby wskazanie konkretnych przykładów takiego zachowania, które uzasadniałyby treść pisma radcy prawnego [REDACTED] z dnia 10 lutego 2015 r. Ewentualnie, w przypadku nie wyjaśnienia tych okoliczności - przesłuchanie Pani [REDACTED], na okoliczność istnienia sytuacji, uzasadniających tak zdecydowaną reakcję wyrażoną w piśmie radcy prawnego [REDACTED] oraz wysłania wypowiedzenia pełnomocnictwa.

Zdaniem Sądu bez wyjaśnienia powyższych kwestii nie jest możliwa prawidłowa ocena czy istnieje podejrzenie, że doszło do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego. W sprawie niezbędne jest przeprowadzenie dalszych czynności postępowania sprawdzającego. Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych mając na względzie, iż wydane zostało orzeczenie uwzględniające odwołanie skarżącego.

W tym stanie rzeczy należało orzec, jak w części dyspozytywnej postanowienia.

Pouczenie:

Na podstawie art. 459 § 1, w zw. z art. 330 § 1 k.p.k. od niniejszego postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy.

Łaura Duda *Sędzia*
Choj *Adwokat*